

قراردادهای نامعین: تحلیلی بر ماده ۱۰ قانون مدنی ایران

ماده ۱۰ قانون مدنی ماده ای است که آزادی قراردادها را اعلام می کند در حقیقت این ماده به اراده طرفین قرار داد احترام می گذارد (آزادی قراردادی) قراردادهای عادی بر مبنای ماده های ۱۰ و ۱۹۰ منعقد میشود.

ماده ۱۰ قانون مدنی: قراردادهای خصوصی نسبت به کسانی که آنها را منعقد نموده اند در صورتی که مخالف صریح قانون نباشد نافذ است.

ماده ۱۹۰ قانون مدنی: برای صحت هر معامله شرایط ذیل اساسی است:
۱- قصد طرفین و رضای آنها (یا با امضاء قرارداد قطعی میگردد.)
۲- اهلیت طرفین (اهلیت یعنی شخص باید بالغ و عاقل و رشید باشد.)
۳- موضوع معین که مورد معامله باشد.
۴- مشروعیت جهت معامله

قراردادهای عادی: قراردادهایی که مابین اشخاص (حقیقی یا حقوقی) به صورت عادی نه رسمی (یعنی در نزد مراجع و مراکز تنظیم اسناد رسمی مانند دفاتر اسناد رسمی، تنظیم نشده باشد)

ادامه مطلب:

آثار حقوقی این تعهدات نیز همان است که طرفین خواسته اند. و از قواعد عمومی قراردادها تبعیت می کنند.

در قانون مدنی کلمه قرارداد و عقد آمده است که کدام تعاریف حقوقی خاص خود را دارند

ماده ۱۸۳ قانون مدنی میگوید (عقد عبارت است از اینکه یک یا چند نفر در مقابل یک یا چند نفر دیگر تعهد بر امری نمایند و مورد قبول آنها باشد).

همین تعریف میتواند برای قرارداد به کار رود و صحیح هم باشد چنانچه بگوئیم: قرارداد عبارتست از اینکه یک یا چند نفر در برابر یک یا چند نفر تعهد بر امری نمایند و مورد قبول آنها باشد.

ممکن است کسانی بر این عقیده باشند که قرارداد حتما باید کتبی باشد در حالیکه عقد و عقود میتواند هم بصورت کتبی باشد و هم بصورت شفاهی. اگر بخواهیم عقود را از قراردادها با این تفاوت متمایز کنیم اشتباه خواهد بود زیرا قراردادها نیز میتوانند هم بصورت کتبی باشند و هم به صورت شفاهی. چنانچه در حقوق کشورهای دیگر، قراردادهای شفاهی oral contracts شناخته شده است و برای این دسته از قراردادها حتی در صورت بروز اختلاف بین طرفین آنها، ترتیبات خاصی برای رسیدگی دادگاهی در نظر گرفته شده است. البته اثبات حق و تعهد در مورد قراردادهای شفاهی، به آسانی قراردادهای نوشته شده نیست.

عقود معین مانند بیع، بیع شرط، معاوضه، اجاره، مزارعه و مساقات، مضاربه، جعاله، شرکت، ودیعه، عاریه، قرض، وکالت، ضمان عقدی، حواله، کفالت، صلح، رهن، هبه، و قراردادهای برای بقیه موارد در نظر گرفته اند که عنوان خاصی در قانون برای آنها وجود ندارد.